

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201440
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013201440.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľky: L. B., bytom T., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, so sídlom Moyzesova č. 18, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 8. októbra 2013 sp. zn. 6897/2013, ev. č. 46185/2013, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/51/2013-19 zo dňa 19. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/51/2013-19 zo dňa 19. februára 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 08.10.2013 sp. zn. 6897/2013, ev. č. 46185/2013, ktorým odporca podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi nepriznal navrhovateľke nárok na poskytnutie právnej pomoci s odôvodnením, že v zmysle § 4 písm. i) zákona č. 327/2005 Z.z. nesplňa zákonnú podmienku materiálnej núdze, keďže započítateľný príjem žiadateľky, manžela žiadateľky a dvoch nezaopatrených detí vo výške 933,83 € presahuje výšku 1,4 aj 1,6 násobku životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu platnú od 01.07.2013. Krajský súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal a uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 35 €.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že pri posudzovaní materiálnej núdze sa neprihliada na platby v súvislosti so splácaním exekúcie, pôžičky, prípadne s výdavkami, ktoré sú spojené s užívaním bytu. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z., a preto preskúmané rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že žiada o preskúmanie svojich majetkových pomerov, keďže byt nemá. O byt na T. prišli podvodom a dodnes sa

súdia o vrátenie peňazí. Má byť v podnájme, za ktorý platí 389 € a poberá opatrovateľské vo výške 220,52 € a rodinné prídavky na 1 dieťa. Manžel je ZŤP a každý mesiac splácajú 60 €. Syn je školopovinný a má výdavky na cestovanie do školy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.) a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi na účely tohto zákona je materiálnou núdzou stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6 násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom.

Preskúmaním veci najvyšší súd nezistil vady v procesnom postupe odporkyne ani súdu prvého stupňa. Prvostupňový krajský súd podrobne a vecne správne interpretoval zákonné ustanovenia, a preto na odôvodnenie krajského súdu podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Podmienky zisťovania materiálnej núdze sú upravené zákonom a žiadateľka tieto kritéria nespĺňa. V daných súvislostiach je však nevyhnutné poznamenať, že pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že podvodom prišla o byt, tak situáciu bolo možné riešiť trestným oznámením na podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu. Navrhovateľ v konaní o náhradu škody spôsobenej úmyselným trestným činom je v zmysle 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodený od súdnych poplatkov.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá nemala v konaní úspech náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.